

25/

obratge m. Acció d'obrar a
afaiçonar; l'efecte, sup. adorn,
fet en un objecte en obrar-lo

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

~~obratge~~

o, falsa narració d'un fet,

obrepció f. Acció d'amagar la
veritat per obtenir alguna cosa
obrepticícia adj. Obtingut
amagant la veritat
obrepticianent adv. D'una
manera obrepticícia